

oplysningsniveau om den pågældende sag, og den gældende praksis synes velbegrunder og i overensstemmelse med almindelige retsgrund-sætninger.

Forslaget ophæver endvidere bestemmelsen i naturbeskyttelsesloven om, at suppleanter kun deltager i behandlingen og afgørelsen af en sag, når det ordinære medlem er forhindret varigt eller for længere tid. Den store respekt, som Naturklagenævnet nyder, skyldes i høj grad nævnets sammensætning og medlemmernes personlige og kontinuerlige deltagelse i nævnets drøftelser. Det skal i den forbindelse understreges, at visse sager, navnlig store fredningssager, drøftes på gentagne møder i nævnet, og det vil derfor være uheldigt, hvis der åbnes mulighed for større brug af suppleanter, i særdeleshed i forbindelse med behandling af en verserende sag.

På den baggrund kan jeg ikke anbefale det fremsatte lovforslag.

Helen Beim (S):

Naturklagenævnet, som bl.a. behandler klager vedrørende fredning og fysisk planlægning, vedtog i juni sidste år et regelsæt for, hvornår nævnets medlemmer kan deltage i voteringen om en given sag. For Venstre, Det Konservative Folkeparti, Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti er det tilsyneladende et problem, at det kun er de nævnsmedlemmer, der deltager i nævnets besigtigelser, der har mulighed for at deltage i voteringen.

Det er almindelig praksis, at man afgør sagerne i umiddelbar forlængelse af den offentlige høring, som bliver afholdt i forbindelse med en besigtigelse. I de mindre sager afslutter man voteringen umiddelbart efter høringen, og dermed er det naturligvis de medlemmer af nævnet, som har deltaget i besigtigelsen, der skal have mulighed for at deltage i voteringen. Formanden for nævnet har gennem Miljøministeriet oplyst Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg om, at man indkalder medlemmerne med mindst 4 måneders varsel inden besigtigelsen, så der er altså god tid til at planlægge turene.

I de større sager er det ofte nødvendigt at udskyde voteringen til et senere møde i nævnet, og her har det gennem mange år været fast praksis, at kun de medlemmer, som har deltaget i besigtigelsen, kan deltage i voteringen. Det er denne praksis, nævnet nu har besluttet at vedtage som et egentligt skriftligt regelsæt, og det er nævnet i sin gode ret til.

Så længe regelsættet er i overensstemmelse med nævnets lovgrundlag, finder Socialdemokratiet ikke, der er grund til at ændre naturbeskyttelsesloven. Miljøministeren, nævnets formand, har besvaret en lang række spørgsmål fra Miljø- og Planlægningsudvalget, og af de mange svar fremgår det, at regelsættet er i overensstemmelse med naturbeskyttelsesloven og almindelig retspraksis.

Derudover mener vi i Socialdemokratiet, at det kun er rimeligt, at nævnets beslutninger bliver truffet af de medlemmer, der for det første har besøgt det område, sagen handler om, og for det andet har deltaget i nævnets offentlige høring, hvor alle involverede har mulighed for at fremlægge deres synspunkter. Borgerne har jo krav på at blive taget alvorligt.

Af disse grunde kan Socialdemokratiet ikke støtte lovforslaget.

Hans Christian Schmidt (V):

I Miljø- og Planlægningsudvalget havde vi på et tidspunkt et samråd med ministeren, hvor vi diskuterede Naturklagenævnets procedure: Om det kunne være rigtigt, at et medlem, der tilfældigvis ikke havde været ude og besigtige en sag, var afskåret fra at tilkendegive sin mening, når sagen blev behandlet i Naturklagenævnet. Til fleres overraskelse viste det sig, at det var rigtigt, og jeg skal derfor takke Fremskridtspartiet for at have rejst initiativet – vi er jo medfor-slagsstillere – og sige: Det må vi have gjort noget ved!

Det er tankevækkende, at vi i et demokrati kan indføre et system, der gør, at hvis et menneske, der er medlem af her Naturklagenævnet, ikke deltager i en besigtigelse, men f.eks. selv tager ud og ser på det, sagen handler om, kan den pågældende ikke deltage i voteringen. Jeg vil gerne sige, at første gang, jeg hørte det, troede jeg ikke mine egne ører og sagde: Det må være forkert, det kan ikke finde sted i et demokratisk samfund! Hvis jeg er medlem af Naturklagenævnet, som jeg har fornøjelsen af at være fra den 1. juli, kan der da ikke komme nogen og fortælle mig, hvad jeg må og ikke må, når jeg sidder i Naturklagenævnet og har ret til at behandle de sager, der er på dagsordenen. Men i Naturklagenævnet er det altså sådan.

Jeg skal også sige, at jeg somme tider synes, Naturklagenævnet er særpræget på en række andre områder. Men det undrede mig, at det var sådan, tingene fungerede, og det er derfor også helt klart, at Venstre selvfølgelig kan støtte lovforslaget.